

בש"פ 8889/22 - יוסף מהדי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 8889/22

לפני: כבוד השופט י' עמית

המבקש: יוסף מהדי

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על החלטתו של בית משפט המחוזי בירושלים (כב' השופט א' נחלון) בעמ"ת 28274-12-22 מיום 15.12.2022

בשם המבקש: עו"ד אמיר נבון

החלטה

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים בעמ"ת 28274-12-22 מיום 15.12.2022 (כב' השופט א' נחלון) שבמסגרתה נתקבל ערר המדינה על החלטת בית משפט השלום בירושלים במ"ת 17211-12-22 מיום 12.12.2022 (כב' הנשיא, השופט ש' הרבסט) ונקבע כי יש להותיר על כנם את התנאים המגבילים שהוטלו על המבקש במסגרת מ"י 64399-11-22 מדינת ישראל נ' יוסף (1.12.2022), עד למתן החלטה אחרת.

1. המבקש מואשם בבית משפט השלום בעבירת ניסיון פציעה כשהעברין מזוין, בעבירת חבלה במזיד ברכב, ובעבירת נהיגה פוחזת של רכב. בתמצית, על פי עובדות כתב האישום, בין המבקש ואדם נוסף (להלן: כראד, וביחד: הנאשמים) התרחש סכסוך משפחתי שבמסגרתו אף הוצא צו מכוח חוק מניעת הטרדה מאיימת התשס"ב-2001 שהיה בתוקף במועד האירוע. ביום 28.11.2022, הגיעו השניים אל מפעל ביישוב תומר כשכל אחד מהם נוהג במשאיתו. בשלב מסוים, כראד ריסס תרסיס חריף לפניו של המבקש, ובתגובה המבקש ניסה להכותו עד שאדם אחר ששהה

עמוד 1

במקום הפריד בניהם. בחלוף זמן מה, כראד שב למקום באמצעות המשאית שברשותו, והמבקש זרק לעברה צינור מתכת והכה בה. בשלב זה, החל בין השניים מעין דו-קרב בין משאית שבה נהג כראד לבין מלגזה שבה נהג המבקש, כאשר כל אחד מנסה לפגוע בשני באמצעות כלי הרכב.

בשלב החקירה, הנאשמים שוחררו למעצר בית מלא במקומות המרוחקים זה מזה, ולאחר הגשת כתב האישום, המשיבה עתרה להותרת תנאי השחרור על כנם.

2. בית משפט השלום קבע כי קיימות ראיות לכאורה "לחלקים משמעותיים מהאמור בכתב האישום", וכי ככל שיתעורר הצורך בעתיד, הצדדים שומרים על זכותם לדייק טענותיהם. עוד נקבע כי הנאשמים נעדרו עבר פלילי; כי נוכח הסכמת המשיבה לשחרור הנאשמים, דומה כי מסוכנותם הינה נקודתית וממוקדת אחד כלפי השני, וייתכן כי במידה מסוימת מסוכנים ביחס למשפחתו של האחר. משכך, נקבע כי הנאשמים ישוחררו בתנאים מגבילים, ובתוך כך, המבקש ישהה במעצר בית לילי בין השעות 22:00-4:00 תחת השגחת דודו במושב בית אלעזר, ובימי חג ושבט ישהה בתחומי המושב; בימי עבודה, המבקש ילווה אל מקום עבודתו; ודודו יחתום על ערבות צד ג' בסך 8,000 ₪.

3. המשיבה הגישה ערר לבית המשפט המחוזי ובמסגרתו טענה, בין היתר, כי בית משפט השלום לא ייחס משקל מספק למסוכנות הגלומה במעשי הנאשמים. בית המשפט המחוזי קיבל את ערר המשיבה וקבע כי המסוכנות העולה מהנאשמים היא משמעותית, שכן במקום נכחו אנשים נוספים ומעשי הנאשמים העמידו אותם בסיכון; כי תגובת הנאשמים במקרה דנן והיעדר השליטה שהפגינו במעשיהם, מעוררת חשש אף באשר לתגובתם במקרים אחרים; וכי הנאשמים נהגו באלימות חרף קיומה של החלטה שיפוטית שניתנה בעניין סכסוך המשפחות וחלה באופן מהותי גם כלפיהם. עוד נקבע כי אף אם נניח שהמסוכנות הנשקפת מהמבקש הינה "נקודתית", התנאים המגבילים אינם יכולים לאיין אותה, שכן המבקש נגיש לכלי רכב; ההרחקה ההדדית אינה חלק מתנאי המעצר; לא ברור כיצד, אם בכלל, יתבצע הפיקוח על המבקש בעת עבודתו; ולא צוינו תנאי השחרור בין השעות 4:00 ל-22:00 כל זמן שהמבקש לא מצוי בעבודתו. על כן, בית המשפט הורה על הותרת תנאי השחרור שנקבעו במסגרת מעצר הימים על כנם, וכן על עריכת תסקיר שירות המבחן בעניינם שיוגש לבית משפט השלום עד ליום 15.3.2023.

4. על החלטת בית המשפט המחוזי הגיש המבקש את הבקשה למתן רשות ערר שלפניו. המבקש טען, בין היתר, כי על פי עובדות כתב האישום, המסוכנות הנשקפת ממנו אינה משמעותית, אלא "נקודתית וממוקדת" כפי שקבע בית משפט השלום; כי מעשיו הפזיזים לכאורה של המבקש היו לצרכי הגנה עצמית גרידא; וכי לא ניתן משקל מספק לעובדה שהמבקש נעדר עבר פלילי. עוד נטען כי דחיית הדיון לאחר קבלת תסקיר בחודש מרץ 2023 פוגעת באופן שאינו מידתי בזכויות המבקש, וכי היה על בית המשפט המחוזי לקיים דיון ולהעריך את מסוכנות המבקש, כפי שעשה בית משפט השלום.

5. דין הבקשה להידחות.

כידוע, נקודת המוצא לדיון היא כי רשות לערור תינתן במקרים חריגים שבהם מתעוררת שאלה משפטית בעלת חשיבות עקרונית (ראו, מני רבים, בש"פ 7881/21 פראג' נ' מדינת ישראל, פסקה 6 והאסמכתאות שם (27.11.2022)). על אחת כמה וכמה, במקרים שבהם בית המשפט הורה על עריכת תסקיר מעצר ומכאן שמדובר אפוא בבקשה שהיא בגדר "ערר ביניים" בגלגול שלישי (בש"פ 7998/22 גויזר נ' מדינת ישראל, פסקה 5 עמוד 2

(24.11.2022). במקרה דנן, בקשת המבקש נטועה כל כולה בנסיבות הקונקרטיות של המקרה ותחומה לדל"ת אמותיו, ולא מצאתי שיש בה כדי להצדיק את התערבותו של בית משפט זה בגלגול שלישי. על אחת כמה, בהינתן שהחלטת בית המשפט המחוזי היא למעשה "החלטת ביניים" עד להגשת תסקיר מעצר עדכני.

6. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ב' בטבת התשפ"ג (26.12.2022).

ש ו פ ט
